

PRETSEDENT ■ Selle asemel, et neli kahelist õpilast istuma jätta, viib kool nad sügisel järgmisse klassi.

Kooliseadus lubab “kahtedega” klassi lõpetada

BIRGIT PÜVE

Tallinnas asuva Katleri põhikooli algklasside õpetaja **Tõnu Piibur** räägib, kuidas koolides istuvad õppenõukogud õpilastele pähe ja jätavad nad klassi kordama. Samas pole enamik õppenõukogu liikmetest last ihusilmaga näinudki ning ei tea temast muud kui seda, et tunnistusel on vähemalt kolm “kahte”. Sellest piisab, et last istuma jätta.

“Hinne on õpetajapoolne hinnang,” ei tähtsusta Piibur hinnet üle. Tema arvates ei saa kolmanda klassi lapse saatuse üle otsustada keemia-, füüsika- või arvutiõpetaja, kes kunagi lapsega kokku ei ole puutunud, kuid kellel on õppenõukogus sõnaõigus.

Sama meelt on kooli lastevanemate komitee esinaine **Riina Saaliste**, kes koos 26 kolmanda klassi lapse vanematega tegi nädal tagasi avalduse, et üht “kahtedega” õpilast istuma ei jäetaks, vaid et too saaks koos endise õpetaja ja kaaslastega jätkata.

“Last tunneb kõige paremini ikkagi klassijuhataja, kes päevast päeva temaga tegeleb ja näeb, millised on tema võimalused,” on ta kindel, et istuma jätmine last ei aita. “Iga lapsega tuleb tegeleda eraldi koos õpetaja ja lapsevanemaga, mitte, et keegi tädi kuskil koolinurgas otsustab.”

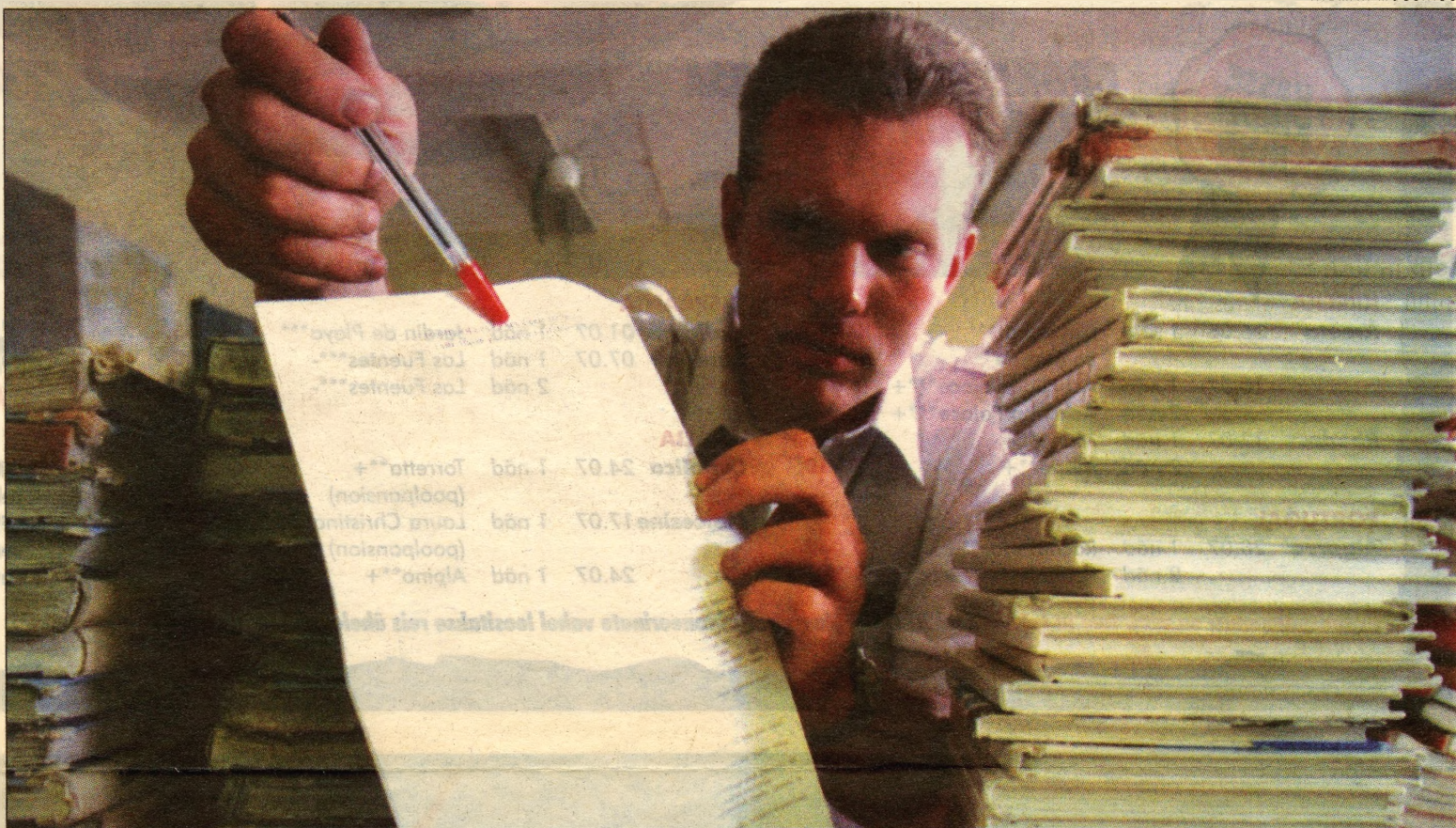
Lapsevanemad asusid õpetajaga seaduse kallale

Õpetaja Piibur, lastevanemate komitee ja kooli direktor **Meeli Kaldma** soovivad, et õppenõukogu kõrval saaks lapse saatuse üle otsustamisel sõna sekka öelda ka tema vanemad. Algust on juba tehtud: sellel sügisel lähevad klassikaaslastega koos neljandasse klassi kõik neli last, kes pidid algelt “kahtede” pärast istuma jääma.

Ent sellest ei piisa. Kool tahab koos riigikogu liikme **Aimar Altosaarega** muuta ka õpilaste järgmisse klassi üleviimise korda. Õppenõukogu ülesannetest ja pädevusest rääkiva peatüki punkti, mis ütleb, et nõukogu “otsustab õpilaste klassist klassi üleviimise, täiendavale õppetööle ja klassikursust kordama jätmise”, lisaksid nemad hea meelega sõna-paari: koostöös lapsevanemaga.

“Eriti meeldivalt otsust vastu ei võetud,” tunnistab direktor Kaldma, et on ka vanade arusamadega õpetajaid, kes kaheliste õpilaste istuma jätmist pooldavad.

Kaldma arvab, et määrus on ajale jalgu jäänud ja vajab muutmist. Direktori sõnul lähtus nõukogu seadusest, otsustades lapsed istuma jätta, praegu on see

INGMAR MUUSIKUS

KEHV SEADUS: Algklasside õpetaja Tõnu Piiburi arvates vajab haridusministri määrus ülevaatamist, muldu võivad õppenõukogud endiselt lapsele pähe istuda.

otsus aga peatatud.

Piiburi sõnul on pretsedent loodud haridusministri määruses oleva lausejupi alusel, mille järgi laps “jäetakse üldjuhul klassikursust kordama”. “See “üldjuhul” lubabki teha erandeid,” selgitab omakorda direktor.

Tartu Treffneri gümnaasiumi direktor **Helmer Jõgi** peab mõtet kaotada klassi kordamine ära kergema vastupanu teed minekuks. “Neid õpilasi on – ja mitte vähe –, kellel motivatsioon puudub. Ja nendega on raske,” räägib Jõgi, kelle sõnul vajab iga laps ikkagi teatud edutunnet. Jõgi arvates peab õpetaja tunnetama seost õpilasega ning aru saama, kas on veel võimalik järje peale saada või mitte. Ühest vastust ta probleemile ei tea.

Toivo Pruul, kes juhib Kärkla keskkooli, ütleb jälle, et istuma jätmine on halb lahendus, mis mõjub halvasti nii kodule kui ka koolile. Pruul toetab Katleri põhikooli algatust ja lisab, et põhjanaabrid on meist tunduvalt targemad, kui ei jäta kahelisi õpilasi istuma, vaid aitavad lapsi kohaneda, kui õpiraskused tekivad. “Iseasi, kas Eesti koolid on selleks valmis.”

Altosaar peab kõige räätsamaks lapse huvitatust. “Lisaks õppenõukogule tuleb arvestada lapsevanemate ja lapse enda soovi ja huvi,” arvab Riigikogu liige. Ta kavatseb kõigepealt teiste kooli-

juhtide ja õpetajatega aru pidada ning seejärel haridusministriga rääkida. “Võibolla ei peagi seadust muutma, vaid piisab ainult määrustest,” räägib Altosaar, kuid ei usu, et juba sügiseks midagi muutuks.

Kool soosib looderdamist?

Seda, et kool laste järgmisse klassi lubamisega looderdamist soosib, Riina Saaliste ei usu. Kuigi just see on üks põhjus, miks osa õpetajaid kaheliste laste edasi viimise vastu on.

“Kui asi ei kannaks, siis tulevad korrektiivid hiljem ja jäädakse hiljem istuma,” arvab lapsevanem Saaliste, pidades seda teistpidi jälle stiimuliks, kui halbade hinnetega lapsed järgmisse klassi edasi saavad.

“Neil on oma keskkond, õpetajal huvi aidata ja õpetada, et neist saaksid ikkagi inimesed,” on ta positiivne.

Direktor Kaldma räägib, et erandeid on tehtud tegelikult varemgi. Näiteks lubati ühel aastal kaheksanda klassi poisil ja tüdrukul parandada sügiseks “kahed” ära, et nad saaksid üheksandasse klassi minna. Poiss sai sellega hakkama, tüdruk aga mitte ja pidi veel aasta samas klassis õppima.

Kaks poissi, kes halbade hinnete pärast esialgu istuma pidid jääma, ei ole Riina Saaliste sõnul rumalad. “Vastupidi, nad loevad

väga palju. Aga nad ei suuda nelikümmend viis minutit rahulikult ühe koha peal istuda. See ei aita neid, kui nad istuvad järgmine aasta jälle samas pingis,” on Saaliste veendunud.

Lihula gümnaasiumi direktor **Tõnu Ots** teab, mida tuleb teha kaheliste õpilastega: “Õpetada.” Koolis loodi aasta tagasi eraldi abiklass õpiraskustega keskastme lastele, mis Otsa arvates on igati kasulik. Lastele antakse põhi-

ainete emakeele, matemaatika ja võõrkeele kõrval ka süvendatud tööõpet, nii näiteks parandasid nad tänavu jalgrattaid.

“Istuma jätmisel on nii head kui ka halvad küljed,” arvab direktor, “on lapsi, kes avanevad hiljem. Ta vajab lihtsalt veel aega, et areng jõuaks järele. Nende jaoks ei ole istuma jätmine kurjast.”